

РЕШЕНИЕ

№ 6840

гр. София, 30.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Георги Бозуков

Ева Пелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8657** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП – С., чрез процесуалния му представител юрк. Б., срещу Решение от 25.02.2020 г. постановено по НАХД № 17503/2019 г. по описа на Софийски районен съд, 108-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление № 339281-F378262 от 19.06.2018г., издадено от директор на офис “М.“ в ТД на НАП С.. С последното на основание чл.179, ал.1 ЗДДС на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място] е била наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Намира за неправилни изводите на СРС, че в хода на АНП е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на санкционираното дружество, изразяващо се в неправилно определяне и посочване на датата на извършване на нарушението. Моли решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

В съдебно заседание, касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът - [фирма], чрез управителя А. Х. оспорва подадената жалба.

Прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Административен съд София-град, II-ри касационен състав, като съобрази изложените в жалбата касационни основания, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на оспорваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Наказателно постановление № 339281-F378262 от 19.06.2018г., издадено от директор на офис „М.“ в ТД на НАП С., с което на основание чл.179, ал.1 ЗДДС на [фирма] е била наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, за това, че на 26.03.2018 г. при извършена проверка в информационния масив на офис „М.“ на ТД на НАП С. е установено, че дружеството не е подало в срок Справка-декларация за данъчен период месец януари 2018 г., с която е било длъжно да декларира определена информация, свързана с неговата дейност. Тази справка декларация е следвало да подаде до 14.02.2018 г., а е подадена на 24.03.2018 г., т.е. със закъснение от 38 дни. Прието е, че с това деяние дружеството е осъществило състава на нарушение по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС.

За да отмени обжалваното НП, районният съд е приел, че в АУАН и НП не е посочена точно дата на извършване на нарушенията, което е съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на санкционираното дружество и невъзможност за изчисление на сроковете по чл.34, ал.1, т.3 от ЗАНН. Изложени са съображения, че в АУАН и НП е посочена датата, до която е следвало задълженото дружество да представи СД по ЗДДС, както и съответните дни на забава, но не е посочена конкретната дата на извършване на нарушението. При тези съображения, районният съд е отменил НП.

Настоящият касационен състав, на база събраните пред районния съд доказателства и фактически установявания, счита, че изводите за незаконосъобразност на НП са правилни.

Правилно СРС е приел, че както в АУАН, така и в НП неточно е посочено, че „нарушението е извършено под формата на бездействие, осъществено в законоустановения срок за подаване на справка-декларация, довършено на 24.03.2018 г. - датата на подаване на Справката - декларация". Така описан реквизитът дата на извършване на нарушението е непрецизен, но настоящият състав счита, че това нарушение във формата на акта в случая не е от категорията на съществените, които да обусловят отмяна на НП само на това основание. Това е така, защото от фактическото описание на нарушението както в АУАН, така и в НП става ясно за кой месец не е била подадена справка-декларация и в какъв срок е следвало същата да бъде подадена Изрично е описано, че се касае до справка-декларация за м. януари

2018 г., която е следвало да бъде подадена в ТД на НАП до 14.02.2018 г., както и че именно тази справка-декларация е подадена на 24.03.2018 г. При това словесно описание на нарушението съдът приема, че с неконкретизиране на датата на извършването му и с посочването, че същото е извършено и чрез бездействие /в законоустановения срок и довършено с действие /на датата на подаване – 24.03.2018 г./ не е нарушено правото на защита на санкционираното дружество. Именно от описанието същото е разбрало коя справка-декларация не е подадена, кога е следвало да бъде подадена и кога в действителност е подадена. Следователно същото е могло адекватно да организира защитата си.

Непрецизното посочване на датата на нарушението не възпрепятства и съда при преценка на сроковете по чл.34 ЗАНН, сроковете на абсолютната давност, както и за приложимия материален закон, доколкото датата на извършване на нарушението в случая, с оглед на фактическото описание на нарушението, е установяема. Именно на тази база СРС е приел, че в конкретната хипотеза нарушението би следвало да се счита довършено на 15.02.2018г. - в първия ден, следващ изтичането на срока, през който дружеството, като е било длъжно, не е подало такава за данъчен период месец януари 2018 г.

Като е приел, че неточното посочване на датата на извършване на нарушението в случая е процесуално нарушение от категорията на съществени и на това основание е отменил НП, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Делото следва да бъде решено по същество, тъй като не са налице предпоставките на чл.222, ал.2 АПК. В хода на въззивното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като са събрани всички относими към спора доказателства, на основание на които е прието за безспорно установено, че дружеството не е подало в срок Справка-декларация за данъчен период месец януари 2018 г., с която е било длъжно да декларира определена информация, свързана с неговата дейност, като тази справка-декларация е следвало да подаде до 14.02.2018 г., а е подадена на 24.03.2018 г., т.е. със закъснение от 38 дни. Следователно нарушението, за което е санкционирано е безспорно установено. Същото е правилно квалифицирано правно, като нарушение по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС и правилно е приложена санкционната норма на чл. 179, ал. 1 от ЗДДС. При определяне на наложената санкция в минимално предвидения в тази разпоредба размер са спазени изискванията на чл.27 ЗАНН. Закъснението за подаване на справката-декларация с 38 дни изключва приложението на чл.28 ЗАНН. Предвид изложеното НП следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 25.02.2020 г., постановено по НАХД № 17503/2019 г. по описа на СРС, НО, 108 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 339281-F378262 от 19.06.2018г., издадено от Директора на офис „С.“ при ТД на НАП – С., с което на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.